

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: *Jaroslav Kadlec (1911–2004) a České Budějovice. Příspěvek k životu a dílu*

Autor práce: Bc. Lucie Krejčí

Obor studia: Archivnictví

Fakulta a ústav / katedra: Filozofická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, Ústav archivnictví a pomocných věd historických

Posudek vypracoval: Mgr. et Mgr., Ing. Tomáš Veber, Th.D.

Datum: 21. 1. 2019

Diplomová práce paní Bc. Lucie Krejčí sestává ze čtyř dominantních celků, přičemž první obsahuje tzv. velké dějiny, tvořící rámec druhé kapitole, tedy vylíčení životních osudů teologa a historika nejen z „poúnorového“ Československa, P. Jaroslava Kadlece. Ve třetí a čtvrté kapitole jde potom autorka „na hlubinu“ a noří se do Kadlecových gymnaziálních a teologických studií v Českých Budějovicích. V druhých dvou kapitolách je nejpřesvědčivější a přináší také řadu dosud takto neuspořádaných informací, čímž budiž obhájena originalita předkládaného textu i jeho vědecký přínos, byť si některé z formulací říkají o podrobnější komentář, či alespoň stručnou výtku, jako např.: „Českoslovenští katolíci nebyli dostatečně připraveni na novou československou demokratickou státnost a neměli potřebné vědomí o právech a povinnostech občana žijícího v demokratickém státě.“ (s. 19an.), kde jde o zřejmou generalizaci učiněnou v závislosti na použitých zdrojích (v tomto případě B. Zlámal). Tvzení vyznívá velmi archaicky. Hned následující odstavec (s. 20) o tzv. modu vivendi obsahuje tvrzení, že šlo o náboženskou dohodu z roku 1927, avšak to není také přesná formulace (tato státoprávní dohoda platila od 2. února 1928, sama autorka tento letopočet později uvádí správně). Na straně č. 23 zase můžeme najít tento zápis: „V českých zemích bylo potřeba jmenovat nové biskupy pro arcidiecézi pražskou, brněnskou, českobudějovickou a litoměřickou. Pražská diecéze neměla svého biskupa...“, volně se tak zaměňují pojmy arcidiecéze a diecéze. Možná však v tomto případě nejde o faktografickou, ale syntaktickou neobratnost autorčinu.

Tím se dostávám k další oblasti hodné zvláštního zřetele, a to gramatické složce díla. Morfologicky i syntakticky jde o práci průměrnou, s řadou nedostatků. Zde by se s výčtem dalo začít již u poděkování, kde „zaujme“ hyperkorektní skloňování a nejednota v interpunkci po přístavkových konstrukcích (CSc.!). A v podobném duchu se nese po

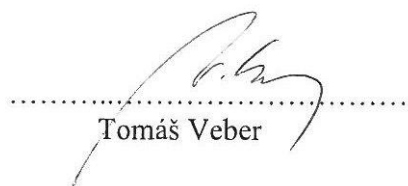
Teologická
fakulta
Faculty
of Theology

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

této stránce celý text práce. Stylistická stránka prozrazuje značnou závislost na formulacích a stylu použitých zdrojů, nadvětná stavba textu je ucelenější a spojitější, jde-li o parafráze.

Proti tomu technické složce práce nelze mnoho vytknout. Snad s výjimkou zcela zpřeházených hesel v bibliografickém záznamu klétům 1998–2002 nevykazuje text výraznějších nedostatků (s. 98), na zdroje autorka odkazuje povětšinou korektně, s výjimkou studijních katalogů, které – důsledně – cituje v celém konvolutu (např. kniha č. 63–70 apod.) a drobných lapsů typu „*Viz tabulka č. 1.*“ (s. 54, mělo být zřejmě v poznámce pod čarou, nikoli v textu).

O tom, že se autorka práce podjala náročnému úkolu zpřístupnit širší odborné veřejnosti cenný soubor informací dosud takto uceleně nezpracovaný, není sporu. Práce jako taková trpí sice mnoha neduhy, přesto se domnívám, že pro svůj přínos a autorčinu upřímnou snahu pojednat vymezené téma v úplnosti odpovídá hodnocení **velmi dobře (2)**.

Tomáš Veber